

ΤΟΤΕ «ΑΝΕΓΧΤΕΙΡΗΤΟΣ», ΣΗΜΕΡΑ «ΟΛΙΓΟΜΕΤΑΣΤΑΤΙΚΗ ΝΟΣΟΣ»: ΝΕΟΤΕΡΕΣ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ ΤΟΥ ΠΑΓΚΡΕΑΤΟΣ.

Χρήστος Δαμάσκος^{1,2,3}, Νικόλαος Γαρμπής¹, Μηλιπιάδης-Παναγιώτης Παπαδουδής⁴, Απόστολος Καρανίκας⁴, Σωτήριος Μποταής⁴, Μιχαήλ Καρανίκας⁴, Χρήστος Τσαλκίδης⁴, Ελένη Ι. Ευφραιμίδου⁴

1. Εργαστήριο Πειραματικής Χειρουργικής και Χειρουργικής Ερεύνης Ν.Σ. Χρηστέας, Ιατρική Σχολή, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα.
2. Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών, Λαϊκό Νοσοκομείο Αθηνών, Αθήνα.
3. Στ' Χειρουργική Κλινική, Νοσοκομείο Ιασώ, Αθήνα.
4. Α' Πανεπιστημιακή Χειρουργική Κλινική, Ιατρική Σχολή, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Αλεξανδρούπολη.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ
ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ
και International Surgical Forum
με διεθνή συμμετοχή

19-23
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2025

Μέγαρο Διεθνές
Συνεδριακό Κέντρο
Αθηνών

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το παγκρεατικό αδενοκαρκίνωμα (PDAC) είναι ένα από τα πιο επιθετικά νεοπλασμάτα με χαμηλά ποσοστά επιβίωσης. Η oligometastatic νόσος (Oligometastatic Disease, OMD) αναγνωρίζεται ως πιθανώς ξεχωριστή βιολογική και κλινική οντότητα, με ευνοϊκότερη πρόγνωση έναντι της εκτεταμένης μεταστατικής νόσου.

ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η αξιολόγηση των σύγχρονων δεδομένων σχετικά με την εξατομικευμένη θεραπευτική προσέγγιση σε ασθενείς με PDAC και OMD, με έμφαση σε τοπικές και χειρουργικές θεραπείες.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ

Πραγματοποιήθηκε συστηματική ανασκόπηση της διεθνούς βιβλιογραφίας αναφορικά με συστηματικές, χειρουργικές και τοπικές παρεμβάσεις για OMD-PDAC. Εξετάστηκαν μελέτες που αφορούν μεταστασεκτομές (ήπαρ, πνεύμονες, περιτόναιο), HIPEC, NIPAC, SBRT, RFA, RIPAC και TARE, καθώς και η χρήση στοχευμένων θεραπειών και ανοσοθεραπείας.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Η ενδεδειγμένη επιλογή ασθενών με περιορισμένο αριθμό μεταστάσεων (≤ 4 σε ≤ 2 όργανα), ικανοποιητική ανταπόκριση σε χημειοθεραπεία, καλή γενική κατάσταση (ECOG 0-1) και χαμηλά επίπεδα CA 19-9, φαίνεται να σχετίζεται με σημαντική παράταση της επιβίωσης (>20 μήνες). Χειρουργικές επεμβάσεις και τοπικές θεραπείες, ιδίως στο ήπαρ και τους πνεύμονες, προσφέρουν ευσώωνα αποτελέσματα, ενώ οι ενδοπεριτοναϊκές θεραπείες (HIPEC, NIPAC) εμφανίζουν θετικά προκαταρκτικά δεδομένα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η OMD-PDAC αναδεικνύεται ως πιθανώς διακριτή οντότητα, η οποία ενδέχεται να ωφελείται από πολυπαράγοντική, εξατομικευμένη θεραπευτική προσέγγιση. Απαιτούνται περαιτέρω προοπτικές μελέτες για την καθιέρωση βέλτιστων θεραπευτικών στρατηγικών και κριτηρίων επιλογής ασθενών.